

כג:

עין משפט
גר מצוה

יח א ב מיי פכ"ה מהלכות
מלוה ולוה הלכה ו ועיין
בהשגות ובמ"מ ובפ"ו מהלכות
אישות הלכה ט טוש"ע אה"ע סי'
קכ סעיף ו ז:

ב' ד' תתי' שם הנכס ו' ופי'
מהלכות אישות הלכה ט' ועי'
בהשגות ובמ"מ טו"ש"ע אה"ע
ס' קב סעיף ו':
בא' ה' מיי' פיי"ו מהלכות אישות
הלכה י' טור ש"ע שם סעיף
ט':

בב ו מי' פ"ז מהלכות ערכין
הלכה יד:

בג ז ח מיי שם הלכה זו:
בד ט מיי פ"ג מהל' ערכין
הלכה [יד] טו [ו]ורב אלפס
ז"מ פרק ט דף קלו':
בה י מיי שם הלכה זו:
כ [מיי] פ"ו שם הל"ג]:

לעזי רע"י

דלדור"ש [דולידור"א].

שייג"א [שיר"א]. משור.

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

הימניה, ולא נראה לי ברבכם מקל למלמד ארץ גובה, ופי' אחר פי' שפודה פירושו מוסיף דתר פודה להוזהב (ב"מ נב:) גבי מעשר שאי יורד הקדש זה לתורת פדיון צריך ולא ירדו הנכסים לתורת פדיון ול"הא"ש ז"ל בתוספותיו: **עד פגנ** וגבי אונאת קרקעות שעד כהן קיי שוצר פדיון שאין זה כולל משו

יהא הקדש פחות מחובו שרשאי
לאשתו ולא לבניו: מעצדין. טרין

עֲרֵב תָּנִן הִקְדִּישׁ תָּנִן לְזִקְחָהּ מִזֶּה. מִיָּמָה לְרִבִּי וְכִי לֹא יָדַע שֶׁכֵּן הָשֵׁם לְדַלָּה גֹזֵה כְּתוּבָתָהּ מִן הַלְקוּחוֹת ^ב וְהִרְדֵּעִי לְאִמְרֵי נִגְמִי לֹא גִבֵּי אִמְרֵי אֵינָה גֹזֵה מִן הַלְקוּחוֹת וְשִׁמְאָה י"ל שֶׁמֶכֶר נִכְסֵי וְנִירָשָׁה מִיָּד לְכָר הִיא חֹשֶׁשׁ מִשּׁוּם הַיִּזְיוּנָא אֲבָל אִם הִיא הַמֶּכֶר הוֹדֵם

הרבה מן הגירושין שגירסה לאחר
ומן לא היינו מושגין מן הקטיוניא:
הפודה פודה. לפרש"י משמע
דהיינו האי דמפרס
לאחר כך הקדים תשעים ויהי חזוי
מנה מוסיף עוד דינר ואין הלשון
משמע כן לפיכך נראה לפרש דהכא
מייירי שאין בחזו כנגד הנכסים אלא
מייירי כגון הקדים מאה ויהי בחזו
מנה והפ' הפודה כל הרגה
לפדות יפדה מן ההקדש ויתן כנגד
המותר שהנכסים יתירם על החזו
ויאלו כל הנכסים לחלוץ ע"י כך שהרי
כנגד החזו לא חל ההקדש ויהיה נראה
שפדה הכל ולא חל אמרי' שאל הקדש
כלא פדיון והפודה יתן לאלהא כמותה
או לבעל חזו:

מוֹסֵרִים עוֹד דִּינֵר בִּי. פִּירְשׁוּ
בַּעַל חוֹב יוֹסֵף לְהַלְלוֹתוֹ
דִּינֵר וּפּוֹדֶה הַנֶּכְסִים הָאֵלּוּ מִשְׁמַע
לְפִירְשׁוֹ שֶׁבַּעַל חוֹב עֲלָמוּ פּוֹדֶה וְאֵין
לְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה מִשְׁמַע כִּן דְּקֻמְתִּי עַל
מִנְתַּל לִיתָן כו' לָכֵן נִרְאֶה לְפֶרֶשׁ שֶׁהֵלֹא
יוֹסֵף לְהַלְלוֹתוֹ עוֹד דִּינֵר וּפּוֹדֶה הַנֶּכְסִים
הָאֵלּוּ כִּדִּי לִיתָן לְאִשָּׁה כְּתוּבָתָהּ וְלַבַּעַל
חוֹב חֻבּוֹ: **מִשׁוֹם** דר' אַבְהוּ.
מִכָּאן מִצִּיֵּי רַש"י: רִאשִׁי הֵדָּא דְּאִמְר
בְּרַבָּא (מִבְּמוֹת דִּף נט): הִקְדַּשׁ מִתְּפִקֵּי
מִיַּדִּי שִׁיעֲבֹד דּוֹקֵא הִקְדַּשׁ דְּקֹדֶשֶׁת
הַגּוֹף דְּחִמִּיר אֲבָל קֹדֶשֶׁת דְּמִים לֹא
הֵדָּא הֵכָּא דִּמְן יוֹ דִּין אֵין הִקְדַּשׁ חַל
עַל הַנֶּכְסִים כִּיּוֹן דְּמִשְׁעֻבָּדִים הֵם
וְאֵין לִרְיִי כִּדִּין אֲלָא מִשּׁוֹם דר' אַבְהוּ
שֶׁלֹא יִמְאֲרוּ כִּי וְסָפֵק בִּיד מוֹרִי אִם
הֵלֹא אֵין לוֹ כִּי אִם מִטְּלָטְלִין דִּהִיּוּ
קֹדֶשֶׁת דְּמִים וְהִקְדִּישׁ הֵלֹא אִם יִחוּל
הִקְדַּשׁ אִם לֹא דוּלְדֵּי אִם מִכְּרִן הַמִּכְר
מִכְרִן וְלֹא יִפְסוּם הַמְּלוּה מִיד הַלּוֹקֵא
לְפִי שֶׁאֵין שִׁיעֲבֹד הַמְּלוּה עַל הַמְּטַלְטְלִין
אֲבָל הִקְדַּשׁ סָפֵק הוּא אִם יִחוּל עֲלֵיהֶן
אִם לֹא לְהוֹבִיט מִעַל דְּפֶרֶשׁ י"א אֲבָל דְּלִאֲמַר
בְּרַבָּא (ב"ק דף נג:): עֲשֵׂה אֲשֶׁר אִפּוֹמִיקִי
וְהִקְדִּישׁוּ אֵין בִּיחָ גֹּבֶה יִמְנֹו דְּדוֹקֵא
דְּקֹדֶשֶׁת הַגּוֹף הוּא דְּמִתְּפִקֵּי מִיַּד
שִׁיעֲבֹד אֲבָל קֹדֶשֶׁת דְּמִים לֹא מִשְׁמַע
לְאִפִּי מִטְּלָטְלִין אֵין הִקְדַּשׁ חַל עֲלֵיהֶן
אִם הוּא קֹדֶשֶׁת דְּמִים אֵין זוֹ רִאשִׁיָּה
דְּלִפְשָׁר לְהַעֲמִידָהּ בְּנוֹן שֶׁהִקְדַּשׁ לְמֹלֶה
מִטְּלָטְלִין אֲבָּב מִתְּקַדְעִי דְּכֶה"ג חַל
שִׁיעֲבֹד הַמְּלוּה עַל הַמְּטַלְטְלִין כְּדִלְשָׁא
פ' חֻזַק הַבְּתִים (ב"ב מד:): וְאִפִּי מִן
הַלּוֹקֵא יִגְבֶּה וְנִרְאֶה דִּמְתַּנִּי מִיַּרִּי
בַּבַּל נִכְסֵי בִין מִתְּקַדְעִי בִין מִטְּלָטְלִין
וְקֻמְאֵר דְּלֹא יִחוּל הִקְדַּשׁ וְאֵין לִרְיִין
כִּדִּין אֲלָא מִשּׁוֹם דר' אַבְהוּ י:

ואם לאו אינו פודה. פירט רש"י
ואם לאו דמזבין יותר ממקדשו
לאו אדעתא דכדי אחפיה ליה עליו
הלכך לא גבי מקדש ל"א ואם לאו
אינו פודה אלא בלא פדיון יקח והראשון שמעתי עיקר עכ"ל
דקדש כלום: ע"ד פ"א. יש לישב כשני לשונות דכיון שז"ל מן
כיון דהמזבז טפי מפלגא לא חל הקדש עליו

אשכחן דטורן מן הלקיחות אפי"ג דאינו שוה כנגד חובו ולא אמרינן הימנו הימנה, ועוד הוה ליה
פודה אלא בלא פדיון יקח ואינו נראה לו עיקר, ולר"י נראה עיקר ה"פ אם היה חובו כנגד הקדש
דרך כל פדיון מן הקדש מוסף דמי' על כדו שוה ופודה שלא כדי ליתונן מן הקדש. באמרינן פורא
ר' ל' לאדם לצמצם מעותיו ומשכחו כנגד הקדש הוא חסויס על חובו מעט שלא לפדות בצמצום חסויס
לול ולפדות את הכל, אבל אם החובו מרובה מן הנכסים אינו פודה ולקח בלא פדיון כיון שחשבו מרובה
ל' למירא שמא יאמרו קדש יצא בלא פדיון כיון שחשבו מרובה מן הנכסים וכו' (שם) שגריי ע"ל חסויס.
ליון. שער כח גריל' בשותק קרקעות אדמורא בפרך אלמנה נזוית' (כתובות ק'). ב' שום הימנו
מקח פלרי"ח (כתובות צח. דת"ר א' אלמנה, ושם, ק"ד"ה אמר ר"י) הלכך שי לחשו שהעלם סבורין
שח' ויחמה אם לא יפדה כלום ואם ירעיש שח' המזבז בפרך דיון יחיו סבורים שצריך לפדיון
צח' על ש' אש' אלמנה מצמצם מעותיו. הראש' דל' המזבז פורא:

ח' להוסיף לו דינר וליטלו: **עד פלגא**. עד שיהא ההקדש אפילו כנגד מחצית חובו אבל אם הוא פחות
צמרו. צמד של שוורים: **היה לו מין אחד מרובה**. כגון שהיה לו הרבה מעצין ומצין **ואחד מועט**
המועט. כלומר אין מוסיפין לו מן המועט אלא יתנו לו אותו עצמו ולא יותר הוראלי ולא

שום היתומים פרק שישי ערכין

קצתן הוה. שהתפיקה רב הוה מטנליי לכמותה והיא השלימה ואצוי והיינו קבלן שנושא ונותן ביד: אי יום ליה. וכסי ללוה שבעת שלוה לא משתעבד ערב באמירתו דכיון ליה לו ממנה יפרע עת שלוה לא גמר ומשעבד נפשי: אידיאמה. לגיל קאי דלמרחי הניחא למ"ד קבלן וכו': ערב דכסופה דברי

הכל לא משתעבד. למרות קא עדין
לזווגם ולא מידי ממסר לה דהא לא
יזי ייבאן וחי: ולא מידי חסרה
די חסין: ערד סגן דחיישינ שמה יעשו
קטוילא עליו וידור הנאה: לוקח מהו.
מי חיישינ לקטוילא שלאחר שטערן
זו קרקע מן הלוקח ימורנה וידור
הנאה: כדנאלא ליפאזב וליזיל. כסחר
זה שמונה מעותיו. כלומר תנא היני
והוא הדין ללוקח: ויזיל ויבין.
בממיה ובי היה לו קנטות: **במתני'**
והיסא עליו כסותא אשה. (א) שקדמ
גירושין להקדש לדיכא קטוילא: אלא
הפודה פודה. דבעי פודין אותן מן
ההקדש בזול דגירא לא דבר מועט
על מנת לשלם דודאי לא חייב עלייהו
הקדש שרי אינו שלו והאי דבר מועט
משום גזירה הוא כדמפרש בגמרא:
מוסיף עוד דינר. צל חזי יוסף עוד
להלוותו דינר לזה ופודה את הכסם
האלו: **גב'** אשה לי חסרה הפודה
פודה. משקת לה ובעל חזי בלא
פדיון דהא לא חל הקדש עלייהו ויזיל

אדם מקדים דבר שאינו שלו: דרש
 אבנא. כב' בחרת (לקמן ג): אם
 חזבו נגדד הקדשו פודה. בדבר מועט
 כדלמאן (טו) השתא איכא למימר כי
 אחיה מעיקרא לדעתא ומגביה
 מהקד נכסי אחפיה. ואי לא דחזבו יותר
 מהקדשו לאו לדעתא דהכי אחפיה
 אלא המוני (יז) מהמניה הלכך לא גבי
 מהקדש. ל"א ואם לאו אינו פודה
 אלא כלל פקדון יקח והראשון שמעתי
 והוא עדין: ורבנן עד כמה. סבירא
 לכו לדעתא דהני נכסי אחפיה:
 עד פלגא. (יח) אבל צריך מפלגא לא:
 בבתנא' ממעטין (יט) אוסר. גזר כנס
 לבתיהן ונטול בעל כרחן: מזון וכסות
 ומטה (יז) ותפילין אכולהו מייקנין לו
 מעות לקנותן אש אין לו: מכל מין
 ומין. שיש (לז) אומנתא שצריכה ד'
 וחמש כלים: מעצין. לדלור'ש.
 מגירה שייג"א סבין מלא פגימות וחותר
 מהר כעין שיש לעושי מסריקות: אמר.
 למד צקר (לא) הן כלי אומנתו: מן אחד
 הכנס ומין אחד מועט. בגון (ל)
 מעצדים ומגירה אחת נותן שנים מן
 המרובה והשלשית לגזר: וכל שיש לו
 מן המועט. כמה שיש לו ולא זכינא
 ליה אחרימי דכי היכי דעד השתא הוה
 סגי ליה בזהי השתא גמי תסגי ליה:
 המקדיש נכסיו. תפילין בכלל נכסיו:
 מעטין לו (לג) תפיליו. ופודה אותם:
 גמ'

א נותנין לו שני מינין מן המרובה וכל שיש
נכסיו מעלין לו תפיליו: גמ' מאי טעמא דאמר קרא
ואם

אזלא צײַר מפלגא ודאי לאו אדעתא דהכי אױפיה וללישנא צתרא שײַן שׂמא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון:

עלמ:

[illegible]

(א) גיטין מט: ז"כ קדש;
(ב) גיטין לג. וז"ע, (ג) פסחים
לגלג, (ד) ז"כ לג: (ה) לקמן לג:,
(ו) [מוס' פ"ה ה"א], (ז) לעיל כ"ה,
(ח) ע"ע מוס' ז"מ קיג: ד"ה
מטה: (ט) לעיל יח:, י' ז"כ קב:
ז"כ קנא, (יא) בפסחים ל"ה, ובש"ר
דוכחין, (יב) וע"י הטוב מוס' גיטין
מ: ד"ה הקדש ומוס' ז"כ מד: ד"ה
שורין,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והיתה וכו' אשה כגון שקדמו: (ב) ד"ה אם חובו וכו' דהשתא וכו' לאו אדעתא דהני נכסי אחזפיה אלא המוני הימניה:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

: [ההוא גברא] דזבנינהו לנכסיה.

יו קבוצתא וקנין שבו
 מושם רווחא דהקדש. נזקקין
 דכל חד וחד, שהוא נשוי מידע
 מתני: אלא האשה יכולה לגבות
 שדבר שאינו שלו: אבל הפודה
 ומכירה פודה בדבר מוטע תקדש
 ויצא למימר הואיל ולא הוי כנגד
 להמתין שאין לו מהיכן לגבות
 אף דמתי: עד כמה. כלומר כמה
 לתנן כסות ומזון אבל לא
 לו שתי מנורות: וכל שיש לו מן